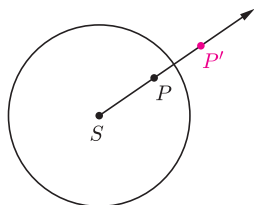
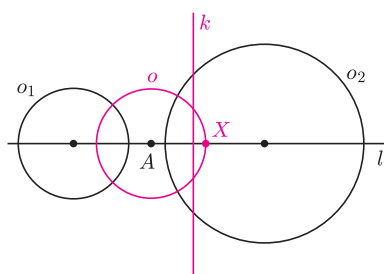

Inwersja względem okręgu o środku S i promieniu r to przekształcenie, które każdemu punktowi P płaszczyzny poza S przyporządkowuje taki punkt P' półprostej SP^{\rightarrow} , że $SP \cdot SP' = r^2$.

Inwersja ma, między innymi, takie własności:

- zachowuje kąty między krzywymi;
- okręgi nieprzechodzące przez S przekształca na okręgi;
- okręgi przechodzące przez S przekształca na proste nieprzechodzące przez S i odwrotnie;
- proste przechodzące przez S przekształca na te same proste.

Proponujemy Czytelnikom wykorzystanie udowodnionej własności w analizie następujących zadań.

Zadanie 1. Dane są dwa okręgi o_1 i o_2 . Znajdź inwersję przekształcającą o_1 na o_2 .

Zadanie 2. Dany jest okrąg o i dwa rozłączne okręgi o_1 i o_2 . Narysuj okrąg styczny do o i prostopadły do okręgów o_1 i o_2 .

W dniach 4–6 listopada 2011 roku w hotelu Ameliówka koło Kielc odbyła się konferencja organizowana przez SEM wspólnie z Wydziałami Matematyki i Nauk Informatycznych Politechniki Warszawskiej i Matematyki, Informatyki i Mechaniki Uniwersytetu Warszawskiego. Było to już czwarte spotkanie naukowe zorganizowane w podobnej formie przez nasze Stowarzyszenie. Konferencja ta, podobnie jak poprzednie: *Konkursy matematyczne w Polsce*, *Matematyka – jak uczyć?* oraz *Gdzie jest matematyka?*, stworzyła okazję do spotkania wielu osób zainteresowanych rozbudzaniem matematycznych zdolności młodzieży.

Do Ameliówki przyjechało prawie 140 matematyków z całej Polski na co dzień zajmujących się szeroko rozumianą edukacją matematyczną. Zgodnie z tradycją uczestnikami konferencji byli zarówno nauczyciele matematyki w szkołach różnych typów, jak i pracownicy naukowcy wyższych uczelni.

W trakcie konferencji odbywającej się pod hasłem *Gdzie jest nauczyciel?* zastanawiano się przede wszystkim nad rolą nauczyciela w kształceniu matematycznym. Próbowano odpowiedzieć na pytanie, jaką wartość wnosi nauczyciel do wykształcenia młodych ludzi. Doświadczeni nauczyciele matematyki, pracujący w specjalnych klasach matematycznych, dzielili się swoimi spostrzeżeniami i metodami pracy, pokazując *Gdzie jest nauczyciel w klasie uczniów zdolnych?* Dyskutowano również o podręcznikach matematyki oraz o sposobach i potrzebie uczenia matematyki humanistów. Przedstawiono także wiele interesujących zagadnień matematycznych, które można wykorzystać na zajęciach pozalekcyjnych w gimnazjach i szkołach ponadgimnazjalnych. Konferencja była też okazją prezentacji nowej formy organizacji Olimpiady Matematycznej Gimnazjalistów. Więcej informacji o konferencji można znaleźć na stronie internetowej sem.edu.pl/konferencja-2011.

Jednym z wielu bardzo ciekawych odczytów matematycznych było wystąpienie Wojciecha Martysa o inwersji względem okręgu. Chcielibyśmy zwrócić uwagę naszych Czytelników na pewną ładną własność inwersji przedstawioną wraz z dowodem podczas tego referatu.

Własność. Niech o_1 i o_2 będą rozłącznymi okręgami leżącymi na danej płaszczyźnie. Wtedy istnieje inwersja tej płaszczyzny przekształcająca okręgi o_1 i o_2 na okręgi koncentryczne.

Dowód. Możemy założyć, że okręgi o_1 i o_2 nie są koncentryczne. Oznaczmy przez l prostą przechodzącą przez środki o_1 i o_2 . Na prostej l znajdujemy punkt A , z którego długości odcinków stycznych, poprowadzonych do o_1 i o_2 , są jednakowe. Oznaczmy przez r długość odcinka stycznego poprowadzonego z A do o_1 . Zauważamy, że okrąg o o środku w punkcie A i promieniu r jest prostopadły do o_1 i do o_2 . Oznaczmy przez X jeden z punktów przecięcia o z l . Wtedy inwersja o środku w punkcie X przekształca prostą l w siebie, co oznacza, że środki obrazów o'_1 i o'_2 okręgów o_1 i o_2 w tej inwersji leżą na l . Ponadto inwersja o środku w punkcie X przekształca o na prostą k (bo $X \in o$) prostopadłą do l (inwersja zachowuje kąty). Więc o'_1 i o'_2 są okręgami prostopadłymi do k , co oznacza, że ich środki leżą na k . Podsumowując: środki o'_1 i o'_2 leżą na k i na l , a więc o'_1 i o'_2 muszą być koncentryczne.

Zadanie 3. Niech o_1 i o_2 będą rozłącznymi okręgami, takimi że o_1 leży we wnętrzu o_2 . Rysujemy okrąg k_1 styczny zewnętrznie do o_1 i wewnętrznie do o_2 . Następnie rysujemy okrąg k_2 styczny zewnętrznie do o_1 i k_1 oraz wewnętrznie do o_2 itd. Jeżeli po skończonej liczbie kroków ostatni okrąg będzie styczny zewnętrznie do k_1 , to mówimy, że okręgi k_1, k_2, \dots, k_n tworzą łańcuch Steinera okręgów o_1 i o_2 . Wykaż, że jeżeli istnieje łańcuch Steinera okręgów o_1 i o_2 , to jest to niezależne od położenia pierwszego okręgu k_1 .

Barbara ROSZKOWSKA-LECH, Krzysztof CHEŁMIŃSKI